

Kramerius 5

Digitální knihovna

Podmínky využití

Knihovna poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny není možné bez případného písemného svolení knihovny.

Hlavní název: **Česká lyra**

Vydavatel: **Unie**

Vydáváno v letech: **1918**

Stránky: **457, 458, 459**

a vyslechnout přednášek a řečí mnoho.
 Hlava a břich mne dosud bolí z toho.
 Chodil jsem na četné tajné schůze,
 kde řádila anarchie v plné hrůze,
 kde vlasatí ševci a studující
 seděli, těžkou chmuru v líci,
 a mluvili o velké budoucnosti
 při štamprli či při sklenici
 o stávající shnilé společnosti,
 jež ssaje naše mozoly,
 a o zločinné svévoli
 spuchřelé buržoácké kasty.
 A jiné podobné žvasty.

Byli jsme svobody nejpřednější stráž
 a čekali jsme po hospodách, až
 nastane velký převrat sociální.
 Hlavní věc byla stávka generální.
 To znamená: zastavení veškeré práce.
 V tomto punktě nebylo mezi námi zrádce.
 Odvahu a sílu pro budoucí činy
 dodávaly nám hlavně lihoviny.
 Co vypilo se v oné době,
 už nemohu si pamatovat,
 však mnohý šenkýř na Žižkově
 by mohl o tom vypravovat.
 Leč zbytečno mu na to vzpomínati —
 kdo zůstal dlužen, už mu nezaplatí.
 Též klidné obyvatelstvo ze Žižkova
 nás jistě věrně v upomínce chová.
 Vždyť často anarchie vřava děsná
 je v noční době burcovala ze sna.
 Neboť kamarádi „na přední stráži“,
 jakmile byli jednou v ráži,
 tropili v ulicích kraval veliký:
 pískali, škádlili strážníky,

tloukli do rouleaux a mnohou jinou psinu.
To je tak zvaná propaganda činu.

Takovým způsobem, abych mluvil krátce,
všecky potřebné anarchistické práce
jsem v nedlouhé si době osvojil.

A plným srdcem nadšený jsem byl
pro bratrství a volné individuum,
pro kontušovku, višňovku a rum.

Však anarchismu zanechal jsem brzy.

Která pak legrace za čas neomrzí?

Celé to hnutí nehodí se pro mne.

Mám požadavky celkem skromné

a žiju v poklidu a lhostejnosti

v spuchřelé měšťácké společnosti,

jež ssaje moje mozoly.

Mne to však příliš nebolí.

Snad skupina bývalých kamarádů

v mém jednání bude vidět zradu

a jejich pomsta strašlivě mne zdrtí.

Snad je už podepsán můj ortel smrti.

Strach mívám občas věru,

že jednou v nočním šeru

vystoupí na mne z příhodného místa

některý pražský anarchista

ve tmavém plášti, s rozcuchaným vlasem,

a řekne tichým, příšerným však hlasem:

„Padouchu zrádný! Ani krok zpátky!

— Půjč mi dvě zlatky.“

Bohudíky! Přijde-li ten atentát,

nemůže se mi nic zlého stát,

neboť kapsa má je pořád čistá.

V tom ohledu jsem posud anarchista.

„Robinson Krusoe“.